

מאיריק את השבת

מגזין שבועי בפריסה ארצית לזיכוי הרבים
חינוך וקבלו עד הבית: 073-286-6527

מופץ ב-73,000 פרשת
כ"ת צא 21.08.2026 ח' באלול תשפ"ו
עותקים

2000

מחברים את עם ישראל

מגזין חגיגי
לרגל ההשקה!

הפצה נרחבת
140,000 עותקים!

שְׁלַח הַשְּׁלַח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּפְקַח לָךְ

נצטוו ישראל לשלח את האם מהקן
ולקחת את הבנים, כי כמו שהצפור
מצטערת בשלוחה מעל בניה ומעוררת
רחמנות עליהם, כך גם השכינה שנגדה
מבית המקדש תצטער ותעורר רחמים
על ישראל.

זמני השבת

ערים	כניסת השבת	צאת השבת	ר"ת
ירושלים	19:01 (18:41 דק')	19:50	20:41
תל אביב	18:59	19:49	20:38
חיפה	19:01	19:51	20:40
באר שבע	19:00	19:49	20:39

הזמנים על פי לוח 2000 לשיטת זמני "אור החיים"

לזנו הוא היפנים וחלון הראווה של כל עסק וארגון.
כאשר ההצלחה שוברת שיאים ועולה על כל
הציפיות - הלוגו הישן, עם הסלון המלווה אותו,
כבר לא משקפים כראוי את סמלי הוא כי בפרשת
"כי תצא" אנו נפרדים מהמיתוג הישן. מעתה,
להצלחה ולמהפכה יש פנים חדשות. היין אותו יין,
ישן וטוב. רק הקנקן חדש!
בטמס הי נמשיך ונצליח!

עמ' 16

מערוץ למפעל
של זיכוי הרבים

2000 - התמונה המלאה

עמ' 8

הבטתי לשמים והחלטתי:
אבא, אני בוחר בך!

איתמר צור

עמ' 8

אם לא תדע
איך תאמין?

דולב דוידוביץ

עמ' 4

זה רק נראה
אותו דבר

יונתן בירנבוים

עמ' 2

ביזעת אפם
של המייסדים

דבר המנכ"ל

"הרב, יש לי שאלה!" | זמינות 24/6 במענה ההלכה העולמי במגוון שפות | טל. 03-613-2000 | BO@tv2000.co.il

*תמונה מלאה

קומפוזיציה המכילה את כל האנשים
ללא השמטה. הבטתי מתאר שקוף רחב
ומהיר של מצב ונתונים.

הסתכלתי עליו בפליאה.

מעולם לא נפגשנו.

הוא צופר לי ומבקש לומר משהו.

אני מביט מסווג, שום דבר שמזכיר סממן יהודי.

הוא מתעקש ויוצא מהרכב. אני שם, מאחורי צוות השידור

שלנו שמעביר קול יהודי מהשטח.

"אני רואה שאתה שם עין על הצוות. אתה קשור לערוץ 2000?"

"קשור", השבתי בחיוך.

הוא ניגש ללחוץ יד.

"שנה שנייה שאני שומר שבת ותפילין

- בזכותכם"

חיך גדול וחיוך טהור של אחים שממס כל חומה.

הוא, בן למשפחה יהודית רחוקה ומנותקת. מזה עשור הוא מטייל

בתאילנד. הכי רחוק בכל המובנים.

והקול הטהור והצלול הזה של האמת, חצה אלפי ק"מ, יצר ערוץ ופתח

את מיתרי הלב.

והוא התחבר. חיבור של נשמה. הוא ומשפחה שלמה שעושה צעדים

בלתי ניתנים לתיאור. תאילנד ובנגקוק, נפאל ופרו. ערוץ אחד חיבר אותם

מכאן, אל הנצח. מחיתי לחלוטית דמעה מזווית העין.

זה היה הרגע בו חדרה בי ההכרה הזו בעוצמה מטלטלת: זה כבר מזמן

איננו 'ערוץ'. זו מהפכה.

שליחותי המיוחדת מזה כעשור כמנכ"ל הארגון הקדוש הזה, הציבה אותי

משמים במסלול הקברניט שהופקד על ניווט הספינה במרחב סוער ובעולם

של צמא יהודי שאין לו סוף. עם ישראל פשוט חוזר הביתה, וזו לא קלישה.

ומהפכה, כך מסתבר, מחוללים בעבודה קשה שלעולם לא נגמרת.

בתפקידי אני חש היטב בכל סדר היום שלי את ממדיה.

את הצמא להרחבת מערך השידורים בהיקפים אדירים שאיש מעולם

לא שיער עם מיליוני צופים סביב לגלובוס, את הצמא לעמדות התפילין

במקומות נידחים שנראים כחזון אחרית הימים, את הביקוש הכביר לחוגי

בית ושיח יהודי, את ההתנפלות על הסיוע בשיבוץ ילדים ונערים בחינוך יהודי

תורני וערכי, את הביקוש שעולה על גדותי למגזין השבת והתוכן, עוד ועוד

רצון לשיעורי תורה ולחיזוק עמלי התורה במערך הכוללים המיוחד, עולם

יהודי כביר של ערך, של ערבות הדדית, תמיכה והעצמה.

האחריות הכבירה והיומיומית השואבת להרחבת המעגלים, מספקת מרוץ

אינסופי של עשייה מול עם שלם שצמא למים. בנים שחוזרים לאבא באהבה

שמוניעה מפעל אדיר של עשייה.

והרגעים הקטנים הללו, הפיסות הקטנות של ההד החוזר, המספר את

הסיפור הייחודי של עם הנצח - זועקים את המסר הזה במלא העוצמה:

זה כבר מזמן איננו 'ערוץ', זו מעצמה של עשייה.

2000 הוא שם הקוד המפעים שלה.

32 שנים שאנו עסוקים בעשייה של מסירות נפש. גבורתם של המייסדים,

אנשי החזון, מי שקפצו למים עמוקים ושטו בספינה רעועה בלב ים,

הם שמימשו בזיעת אפם את צו השליחות של מרן ורבנו גדולי ישראל

זצוק"ל ושלטי"א: להשמיע קול יהודי טהור. הד נקי של אותה בת-קול

היוצאת מהר חורב באהבת אב לבנים.

שלושה עשורים שלא עומעמה הרוח. לא טושטשה ולא סטתה

מהאתגר הזה, אלא הכפילה והעצימה אותו לממדים מבהילים שקשה

לדמיין. אותה אבן קטנה וטהורה של מסירות נפש, אבן מאסו הבונים

- הייתה לראש פינה. הייתה לערוץ החיבור של עם ישראל, לב, רוח

ונשמה.

השירה הזו הפכה להד צלול, החוזר ומחזיר אלפים. כך נראית

מהפכה!

ארגון 2000 זו היא קריאת כיוון וזריקת המרצה משותפת שלנו.

הרגע הטהור הזה, מציב את היעד ומשרטט את החזון שלכם

ושלי גם יחד: להביט על ההווה בסיפוק מדהים, לראות את העבר

האיתן ולהסתער קדימה אל צו העתיד:

לחבר את עם ישראל באהבה

הביתה!

שלכם ובשליחותכם

בהערצה ובידידות

עמרם אלוני

מורנו ורבנו מרן הראשון לציון

הרב יצחק יוסף

"שאלו לו חלק באלקי ישראל" ואינו ירא ממנו"

בגמרא מגילה (כח ע"א) אמרו: תנו רבנן,
בתי כנסיות אין נוהגין בהן קלות ראש,
אין אוכלין בהן, ואין שותין בהן, ואין ניאותין
בהן, ואין מטיילים וכו'. והובא בשלחן ערוך (או"ח סימן
קנא סעיף א). ומבואר שם, שבכלל קלות ראש הוא השח
שיחה בטלה בבית הכנסת.

זמן
קריאה:
2 דק'

(עליון: מנחם אליהו)

השידור הקבוע במזמור שבת קודש

ובזוהר הקדוש (פרשת תרומה דף קלא ע"ב) הפליג
מאד באיסור שיחה בטלה בבית הכנסת, ואמרו
שם: מאן דמשתעי בבי כנישתא במילין דחול,
וי ליה דלית ליה חולקא באלקא דישראל,
דאחזי דלית ליה אלקא, ולא אשתכח
תמן, ולית ליה חולקא ביה ולא דחיל

מיניה. ופירושו, שמי שמדבר בבית הכנסת בדברי חול או לו שאין לו חלק
באלקי ישראל, שהוא מראה עצמו כמי שאין לו אלוה וכו' אין השכינה נמצאת
בבית הכנסת ואין לו חלק באלקי ישראל ואינו ירא ממנו.

ובשער הכוונות (דף ד ע"א) כתב: ראיתי למורי ז"ל שנזהר בתכלית הזהירות
שלא לדבר כלל בבית הכנסת אפילו שלא בשעת התפלה, וכמעט שאפילו
בדברי מוסר ותוכחות ותשובה לא היה רוצה לדבר כדי שלא ימשך מזה איזה
דיבור של חול. והביאו המגן אברהם (סק"ג).

וע"ע בשו"ת הלל אומר (סימן קא), שכתב דברים קשים כנגד אלה
המדברים דברים בטלים בבית הכנסת שהרי החמירו בזה בקריאת התורה
אפילו בדברי תורה, והגאון המחבר תיקן במקומו שאם ידברו דברים בטלים
באמצע קריאת ספר תורה, ולא יועילו האזהרות בזה, שיחזירו הספר תורה
למקומו באמצע הפרשה.

ובספר מטה משה (סימן תיא) הביא בשם מדרש, שחכם אחד נראה בחלום
לתלמידו וראה התלמיד שהיה לו כתם במצחו, ואמר לו מפני מה אירע לך כך,
אמר ליה, מפני שלא הייתי נזהר מלדבר כשהחזן אומר קדיש.

ובספר ווי העמודים (פרק י) כתב, שמן הראוי שבכל קהילה וקהילה מקום
אשר דבר המלך מלכו של עולם ודתו מגיע, יעמדו אנשים על זה אשר ישגו
וכו', וכל העם ישמעו וייראו ולא יזידון עוד, ויתנו במתג ורסן עדין לבלום את
פיהם בבית הכנסת, שלא לדבר דבר של חול ושיחה בטלה.

ואשר על כן חובה קדושה על החרד לדבר ה' להישמר ביותר באיסור חמור
זה וישם תמיד עיניו ולבו לזה שלא לדבר שום דברים בטלים בבית הכנסת
ובבית המדרש, והמקום הזה יהיה מיוחד רק לתורה ולתפילה. וחובה על גבאי
בתי הכנסת שומרי משמרת הקודש די בכל אתר ואתר להוכיח ולהזהיר את
הרבים על כך, וזכות הרבים תלויה בהם.

ופעמים שמבלי משים לב מתחילים לשוחח בבית הכנסת בעניין המותר אך
עוברים מעניין לעניין ומגיעים לעניינים אסורים, ולכן החכם עיניו בראשו להשתדל
ביתר שאת בדיבורו, ואם ממש נצרך לדבר יקיים בעצמו "יצא לחוץ ידבר", ולא
יפגע בקדושת בית הכנסת.

לוי

2000

החברים את עם ישראל

מו"ל: 2000 - מחברים את ישראל

עורך: יונתן בירנבוים | עורך משנה: י. נפתלי

ביקורת: חברי ועדת הביקורת

גרפיקה ועיצובים: מחלקת הסטודיו

מרכזיה: *2610 | שלוחה 1 | להאזנה לפרוט: 03-378-2000

בית ההוראה מענה ההלכה: 03-613-2000

להזמנת רב או רבנית לחנוך בית ללא עלות: חיינו: 073-321-2992

להצטרפות לנבחרת מזכי הרבים מפני המגזין: חיינו: 073-2866527

להצטרפות לקבוצות הוואצאפ שלנו: 058-450-2000

לקבלת המגזין במייל ולהערת ניתן לפנות

לכתובת המייל: MAG@TV2000.CO.IL

© כל הזכויות שמורות

המגזין
נצפה

ילדי חמד שמנצלים את
השמש כדי לקרוא במגזין
"מאירים את השבת"

צילמתם את המגזין
במקום מעניין?

שלחו לנו למייל או לואצאפ:
058-450-2000
MAG@TV2000.CO.IL

ה'נחשון' של עולם התשובה

זמן קריאה: 1 דק'

32 שנות זיכוי הרבים

להצלחה האדירה של ערוץ 2000, שבסייעתא דשמיא לא רק שרד את כל הדרך הארוכה מיום הקמתו ועד עכשיו, אלא עוד הלך ויגדל ושילש ורבע את כל הפעילות שלו בכל התחומים של הערוץ, יש סיבה. אפילו שתיים.

הראשונה נעוצה בפרשתנו: "כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו השם אלוקיך בידך ושבית שביו". אומרים המקובלים: "כי תצא", ת' זה כנגד 400 כיתות דעשר. נשאר "צא", בנימטריה 91 כמניין הוויה אדנות, שזה ייחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. ובשפה המקובלת והפשטה: מעשה לשם שמיים, לייחד הוויה באדנות.

בתחילת דרכו, היה ערוץ 2000 'נחשון בן עמינדב' שקפץ ראשון למים. השמיים היו סגורים לתקשורת יהודית, ולא הייתה דרך להעביר את המסר האלוקי לתושבי מדינת ישראל ולעולם כולו. עד שהגיע ערוץ 2000 במסירות

נוסף לזה את כל בעלי התשובה של עשרות השנים עם משפחותיהם, וכל בעלי התשובה שהפכו לדיינים וראשי כוללים, ואני מכיר אישית אברכים שהפכו להיות תלמידי חכמים עצומים ומרביצי תורה ברבים מהתוכניות שלנו בערוץ 2000, לפני עשרים שנה. כל ההצטרבות הזאת, כל הזכויות האלו, הן שהובילו את הערוץ לגדול ולפרוח. והן אמת שזכינו עתה להפוך מ'ערוץ' שהוא אימפריה של עשייה, לאימפריה של עשייה שיש בה גם 'ערוץ'. כך נעשתה המהפכה בשקט, צעד אחר צעד, למען המטרה הגדולה שתלווה מעתה את כל פעילות המפעל העצום הזה - לחבר את עם ישראל. יהי רצון מלפני אלוקי השמיים שכך יהיה, ונמשיך לשלש ולרבע את הפעילות שלנו בארץ ובעולם כולו לחזרתם בתשובה של עם ישראל, ובהבאת הגאולה השלימה במהרה בימינו. אמן.

נפש ופשוט קרע את הים. זה מה שאנחנו רואים מאז ועד היום, במשך 32 שנות זיכוי הרבים, לאחר כל הקשיים והאתגרים של הפשיטות המשטריות, ההחרמות והקנסות, שהם בגדר קריעת ים סוף עד שעברו ישראל בתוך הים ביבשה, הלא הם כל ערוצי התקשורת והארגונים הרבים שנוצרו כתוצאה מ'קריעת הים של ערוץ 2000'.

ובוודאי, גם הליווי הגדול של בבא אלעזר, רבי אלעזר אבוחצירא ז"ל, מראשית הדרך.

החוקים שבבא אלעזר התווה לנו והוראותיו בענייני קדושת הארגון, שאנחנו צמודים אליהם עד היום, יחד עם המסירות של רבי אלעזר עצמו בהנהגת הערוץ, בהכוונתו ובברכות שהעתיק עלינו לאורך כל הדרך. שתי אלו, בהצטרף כל הזכויות של כלל הארגונים מאז ועד היום, הן שעומדות לערוץ 2000 להצלחה הכבירה.

טל סמל - מזכה הרבים מצוות 2000

איך שסרטון מתגלגל לו

זמן קריאה: 1 דק'

"הרב, אני מכיר אותך!"
 "אתה? אותי?" אני תמה בקול.
 "כן. שמעתי את הדברים שלך, נגעת לי בלב ואני מאז רק מתחזק!".

הדיאלוג הזה חוזר על עצמו שוב ושוב. אנשים אחרים. סיטואציות שונות. ורק דבר אחד משותף - האש בעיניים. אלפי צעירים וצעירות שצמאים לרוחניות, לדבר ה', למים צוננים על נפשם העייפה שמאסה בהבל ובתווה.

הם מזיהים אותי מהסרטונים של ערוץ 2000 וממערכות התוכן שמגיעות למעגלי השפעה עוצמתיים. אני מסיים הרצאה, לפעמים ארבע בערב אחד, וכולן ממערכות התוכן של 2000. התובנות היהודיות, המסרים המדויקים, שלא מעגלים פינות ולא מנסים לעמעם ולרכך את דבריה של היהדות הנאמנה והבלתי מתפשרת, דווקא הם מפלחים את הלבבות ומבעירים אש אדירה של צימאון ונגעונים לאבא שבשמיים.

"שאי סביב עיניך וראי" ממלכה של קירוב וחיבור יהודי טהור. במגדל נושק לשחקים, בין יריעות שמים לפיסות ארץ, נרקמים חיבורים בין משפחות אדמה לרומו של עולם, בין ישראל לאברהם שבשמיים. שם - מאחורי הקלעים, בין ארבע קירות ועשרות מסכים, מתחוללת מהפכה דינאמית אך עקבית. שקטה אך חוזרת עמוק. מהפכה שתעצם ותביא עוד רבבות להתקרב, להתחבר זה לזה ולאברהם שבשמיים, להאמין, לפגוש ולהודות: "אבא, אני מכיר אותך!".

הרב עידו סמחה - מרובי 2000

רוח יהודית בלב הבוהמה התל אביבית

זמן קריאה: 1 דק'

המקום: בניין עיריית תל אביב יפו.
 הזמן: שעת צהריים שגרתית.

עשרות עובדים, ממגוון אנשים וגילאים, יושבים באולם מלא עד אפס מקום, מרותקים להרצאה בנושא 'תורה יהדות והמסתעף'. הם, כאמור, יושבים, אך קומתם זקופה.

כאן, במעוז החילוניות המנופף, עתים להכעיס, עתים לתיאבון, בסיסמה הכלל-עולמית והכפרנית של "עולם ישן עדי יסוד נחריה", אני עומד משתומם ונפעם מול עשרות זוגות עיניים ממוקדות מעל פיות פעורים, רעבים וצמאים, לא ללחם ולא למים כי אם לשמוע את דבר ה'.

מכאן, מרחבת כיכר העירייה של 'העיר העברית הראשונה', מקום בו נושבת רוח מערבית-מתירנית-זרה המציבה אותה בשורה אחת עם תרבות וחזון בירות אירופה ואמריקה, דווקא כאן מחלחלת בי תובנה במלוא העוצמה: "2000 זה מהפכה!".

המערך האדיר של שידורי התוכן המגיעים למיליוני צפיות ונוגעים במיליוני צופים, כמו גם המערכת העשירה של התוכן היהודי, חוגי הבית, הייעוץ הרבני, המענה ההלכתי ומגזין השבת המרתק, נוגעים ברבבות ומבעירים אש טהורה המנצחת את כל הרוחות שבעולם. ככה מחברים את עם ישראל!

הרגע הזה בעיניי הוא שיא של הצלחה, עוצמה של ארגון, אייקון של מהפכה. או במילה אחת: 2000!

שידורי התוכן נוגעים

במיליוני צופים

מיליוני צעירים שצמאים לתוכן של 2000

טור חגיגי

יונתן בירנבוים - עורך המגזין

מ-תקשורת ל-תחבורה

בראייה שטחית זה נראה לי אותו דבר. עורכים וראשי מחלקות, כותבים ומעצבים, תחקירים ומפיקים, אנשי סאונד וטכנאים, מראיינים ומתראיינים, ובין כולם פרויקטורים זריזים שרצים מפה לשם, זורקים הוראות, מעדכנים, מתעדכנים. בליל קולותיהם של יושבי חללי העבודה מלווה בתקשורת נמרצים של מקלדות חרוצות, ומאחורי המסכים ראשים מתנועעים, מי בשיחה ומי בכתבה, מי בתחקיר ומי בעריכה, מי בראיון ומי עוד בשלב הרעיון. מבחוץ זה נראה כמו עוד גוף תקשורת אחד מני אלף. לא משהו שאני לא מכיר. ליתר דיוק: משהו שאני מכיר היטב. אבל זה רק ממבט שטחי של מי שלא מכיר ולא שם לב לקירות המעוטרים בתמונות של עשייה אינסופית מהעבר שהאיר את נשמות ישראל ומהווה שמחבר את עם ישראל, בדיוקני רבנים צוק"ל ושל"יט"א שייסדו, עודדו, יעצו ובירכו, בשלטים המכריזים בגאון את שמות המחלקות השונות, ומעל כולם מתנוסס לוגו הארגון וסימטו - שביתר שאת בשנים האחרונות נגוע בלבבות וחיברו רבבות. כי מבפנים הכל נראה אחרת. בפנים יש כותבים ועורכי תוכן שיוצקים ערכים-מוספים לטורים ומדורים, תחקירים שמלקטים בעמל בדלי מידע, מעצבים מנוסים שמעניקים צבע וצורה לעמודים אפרוריים, עורכי וידאו שיוצקים נשמה בסיפורי-חיים, ועל כולם מנהלים, מפיקים וטכנאים, שבלעדיהם כל זה לא היה יוצא אל האור. וכל זה בשביל "להאיר את הנשמה", או בלשון המיתוג החדש: "לחבר את עם ישראל!"

אל אימפריית הקירוב וזיכוי הרבים של ארגון 2000 זכיתי להצטרף באיחור של 32 שנה. ל"ב שנים בהן פועם הדפוק בלבבות הרחוקים, המהססים, המתקשרים והמתחזקים. זה התחיל באונייה פיראטית אחת ששטה בלב ים בין גלים עכורים שאיימו להטביעה, וכיום, בפעילות ענפה ומסחררת במגדל גורד שחקים, בין שמים לארץ, כיאה לארגון המתווך בין עומק הארציות לפסגת הרחניות. המגזין שלפניכם הוא הראשון במיתוג החדש של מה שהיה פעם 'ערוץ' והפך לממלכה של עשייה וזיכוי הרבים, לא עוד 'ערוץ' תקשורת בודד, אלא מפעל אדיר של ערוצים וענפים המחברים את ישראל לאביהם שבשמים. מכלי תקשורת, אם תרצו, לכלי תחבורה.

הוא גם הראשון בנגיעות העיצוב החדשות והמרעננות, הראשון בו תפגשו כותבים נוספים שהיו 'שם', התקרבו, התחברו, והיום הם 'פה' - עושים נפשות ומחברים בעצמם את עם ישראל, גם באמצעות הטורים שיתחילו לכתוב במגזין של ארגון 2000.

וכן, זה המגזין הראשון שבסייעתא דשמיא מרובה זכיתי לערוך ולהגיש לפניכם, הקוראים הוותיקים והמצטרפים החדשים, כתוב ערוך ומעוצב במקצועיות, בנועם ובטוב טעם, כיאה לאכסניה יהודית מפוארת של תורה וקירוב.

ומכאן, יתן ה' ויזכה אותי להמשיך הלאה גם במגזינים הבאים ובתחומי עשייה נוספים, למען המטרה הקדושה של חיבור עם ישראל זה לזה ולאביהם שבשמים.

"יוסף ה' עליכם ככם, אלפיים"

י"ע

האולפנים בתחילת הדרך >>

סיפור לשבת

הרב אסי עדני - מרבני 2000

שתי דקות לאחר שהסיר את הקעקועים, שורד השני קיבל את הבשורה...

זמן קריאה: 1.5 דק'

רום ברסלבסקי יצא מן השבי שבר כלי, הרוס ומפורק. הוא התקשה לשוב לשגרת חייו כל עוד אותו מחבל ארור שהחזיק בו והתעלל בו באכזריות, נותר בחיים. המחשבה הזו לא נתנה לו מנוח. שוב ושוב היה פונה לגורמי הביטחון ואומר: "אני מוכן להיכנס לעזה בעצמי - רק לתפוס אותו".

תנאי השבי היו קשים מנשוא. הוא הוחזק במשך שעות ארוכות של חום ומחנק באוהל אטום, עד שהגיע למצב של הזעה בלתי פוסקת וריח חריף בלתי נסבל. מקלחת - פעם בעשרים ואחד יום בלבד. באחד הימים אצר אומץ ופונה למחבל בבקשה פשוטה, בסיסית ואנושית: "אבו יוסף, אפשר בבקשה מקלחת?". התגובה הייתה אכזרית ומטלטלת - המחבל יצא, חזר עם... מפאת כבוד הציבור לא נפרס... ושפך עליו, תוך איום: "זו הפעם האחרונה שאתה מבקש משהו".

שורד השבי רום ברסלבסקי

פערי הכוחות המחבל, אדם עליו וחונק אותו אי יב ו ד ת י א ר של מוות לא חר התקשה כל עוד

בתחפושת אדם ממשיך לחיות.

אבל דווקא מתוך השבר הזה נרשמה אצלו תזוזה של התחזקות. הוא קיבל על עצמו שמירת שבת כהלכתה, וביקש להתקרב יותר ויותר. באחד הימים פנה לרבו בשאלה: "האם אני חייב להסיר את הקעקועים שלי?". השיב לו הרב בכנות: "אמנם יש איסור מהתורה לעשות קעקועים, אך לאחר שכבר נעשו - אין חובה להסירם". והוסיף: "עם זאת, אם יש בידיך לעמוד בכאב הכרוך בהסרה - יש בכך מעלה גדולה".

רום התלבט, אך לבסוף קיבל החלטה ברורה: "זה קידוש השם ואני מסיר את הקעקועים". הוא הגיע למקום המתאים, עבר את התהליך הקשה, ודקות ספורות לאחר מכן, במהלך נסיעה, קיבל שיחת טלפון מאשת קשר בשירות הביטחון שבישרה לו בקול נרגש: "רום, אני שמחה להודיע לך - אבו יוסף חוסל".

הוא ביקש ממנה רגע לעצור בצד הדרך כדי לתת לדמעות לפרוץ. "אני לא מאמין... שתי דקות אחרי", זעק בהתרגשות.

המסקנה שלו מהסיפור הזה פשוטה ועמוקה: **אדם הנותן מעצמו לכבוד הקב"ה - הקב"ה מחזיר לו הרבה יותר!**

"כל ישראל ערבים זה לזה"

חושג ביהדות

כלל הקובע כי העם היהודי מהווה חטיבה אחת בעלת אחריות הדדית, שבה כל אדם ערב לזולתו. חנמינו ז"ל למדו עיקרון זה מהפסוק "וכשלו איש באחיו" - ודרשו: "אינו אומר איש באחיו, אלא איש בעוון אחיו" - ללמד שכל ישראל ערבים זה בזה. ערבות זו מאפשרת ליהודי להוציא את חברו ידי חובת מצווה או ברכה גם אם הוא עצמו כבר קיים אותה, שכן כל עוד חברו לא קיימה - נחשב אף הוא כמי שלא השלים אותה במילואה. ערבות זו מחברת את עם ישראל לחטיבה אחת.

מהמסגד ביפו למעצמת זיכוי הרבים

סרט אחד.

למעלה ממיליון צפיות!

כן, זה אני, הנער המוסלמי הנבון בתחילת דרכו, שבצעדים מהוססים עשה את כל הדרך מזרועות האיסלאם ביפו העתיקה אל חיק היהדות. הנה אני כאן. לא רק שמצאתי את ביתי הרוחני, אלא שכיום אני בעצמי זוכה להשפיע ולקרב. בסיעתא דשמיא יצרתי סרט באמצעות הטכנולוגיות החדשות והמתקדמות ביותר שיש בארגון 2000. סרט שגרף למעלה ממיליון (!!) צפיות שהובילו למבול של תגובות נפערות. חלק מהם, של יהודים בגיל שיבה שלא שונה בחייהם הבינו מושג או שניים ביהדות. שעות רבות של עריכות וידאו, במקרים רבים אל תוך השעות הקטנות של הלילה, והכל במטרה אחת גדולה ועצומה של זיכוי הרבים. אחת מני רבות על 'מין שר ההתמדה', שנפלה בחלקי הזכות לערוך את הסרט על דמות המופת שריתקה וחזקה עשרות אלפי יהודים בארץ ובעולם. כעורך ויוצר, אני לא מתכוון להעניק לכם פרומו או לעשות ספוילר, אבל אני כן הולך לגלות לכם דבר אחד: יש בהחלט למה לצפות. ומרחשי ליבי: כשהנר שהאיר לי בתחילת הדרך וחבר אותי אל השורשים העמוקים של העם היהודי מאיר ומחבר עכשיו מיליונים רבים ברחבי העולם, זו לא רק עריכה. זה ערך מוסף!

הרב יניב עזיז שליט"א - ראש בית ההוראה 'מענה ההלכה העולמי'

יורה דעה ב... קזינו?!

"הרב, אנחנו בתוך השנה על אבינו ורצינו לדעת האם מותר ללכת לקזינו בשנת אבל?". אני חייב להקדים ולומר, אתם בטח חושבים שזו שאלה ממוצאת או כזו שנלקחה ממגזין פורימי, אבל אני שמח לעדכן אתכם שזו שאלה אמיתית שנשלחה למענה ההלכה מבין עשרות אלפי השאלות שמגיעות למערכת מרבבות פונים מכל רחבי תבל. כל שאלה שמגיעה אלינו מוכיחה עד כמה עם ישראל הוא קדוש וטהור ואכפת לו וחשוב לו לדעת מה ההלכה אומרת ולנהוג על פיה. אבל כשמגיעה שאלה מהסוג הזה, אני פשוט נושא עיניי לשמים ואומר, כמעט זועק: "אהה, אשריכם ישראל". איזו פשטות. כמה תמימות. ממש עם ישראל ביופיו ותפארתו. נותר רק לדמיין אילו 'מטעמים' היה עושה משאלה כגון זו סגנון של ישראל, רבי לוי יצחק מברדיטשוב זיע"א. עוד שאלה ועוד אחת מכל חלקי השולחן ערוך. כל שאלה היא חוליה נוספת המחברת את השואל אל מקור מים חיים - מטרת העל של הארגון הקדוש. על זה הושתת הארגון, ועל זה גאוותו. כשהיודי, גם כזה שמבלה במקום שכולו תאוות ממון והבלי עולם, עוצר לרגע משטף החיים, מרים את הטלפון, ובדק מהי דעת ההלכה, הוא עושה נחת רוח עצום לאביו שבשמים. על זה כבר אמרו חז"ל כי "אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה". גם אם הד' אמות הללו הן בקזינו.

עשרות אלפי שאלות מאות אלפי מצוות

הוא כבר היה עם רגל אחת בחוץ, אבל אז הגיע לידי המגזין

לפני כשלושה חודשים פנה אליי בחור ישיבה. קולו רעד כשהחל לדבר. "הרב", אמר, "אתה הצלת לי את החיים". הוא סיפר שבמשך תקופה ארוכה עבר משבר עמוק. ליבו התרחק, החשק ללמוד דעך, והרגיש שהוא עומד על פרשת דרכים רגל אחת בתוך בית המדרש ורגל אחת מחוצה לו. היחסים עם אביו הידרדרו עד כדי נתק, והוא כבר שקל לעזוב את הישיבה ולפתוח דף חדש, רחוק מכל מה שהכיר. "באותה שבת", המשיך, "הגיע אליי המגזין. קראתי את המאמר שעסק במלחמת היצר, בפיתוי העולם הזה ובאשליה שהוא מוכר לאדם. המילים חדרו ללב, אבל עדיין לא חוללו שינוי. שבוע לאחר מכן קראתי מאמר נוסף, שבו כתבת על גדולתו של מי שמסוגל לומר 'לא' ליצר, על גבורתו האמיתית של הכובש את עצמו. שבוע נוסף חלף, והמאמר עסק בכיבוד הורים, בהכרת הטוב ובחשיבות ההתקשרות לרבים ולמנוחים. פתאום הכל התחבר. הרגשתי כאילו המאמרים הללו נכתבו במיוחד עבורי. באותו רגע החלטתי לעצור. עשיתי חשבון נפש אמיתי. ביקשתי סליחה והתחלתי לבנות מחדש את חיי. אינני יודע היכן הייתי היום אילו לא אותן מילים שקראתי בשבת".

"כי תצא למלחמה על אֹיְבֶיךָ, וְנָתַן ה' אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ" (דברים כ"א, י). פסוק זה אינו מתאר רק מלחמה המתנהלת בשדות הקרב; הוא מגלה את סוד מלחמת החיים של כל יהודי. התורה אינה פותחת במילים "כי ילחמו בך", אלא "כי תצא" מפני שהניצחון מתחיל ברגע שהאדם מכיר בכך שיש אויב, שיש מערכה, ושאינו אפשרות לחיות בשאננות. חז"ל לימדונו: "יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אינו יכול לו" (סוכה נב ע"ב). יצר הרע אינו נח לרגע. הוא לובש צורות שונות, מציג את הרע כטוב, את האסור כמותר ואת החולף כנצחי. דווקא משום כך נדרש האדם לבנות לעצמו מערך רוחני איתן, תורה, תפילה, אמונה, מצוות ומעשים טובים. כל דף גמרא, כל פרק תהילים, כל חסד קטן וכל התגברות על מידה רעה הם כלי נשק המתווספים לארסנל אמצעי הלחימה הרוחניים של היהודי.

אולם גם לאחר כל ההשתדלות, יודע בן התורה כי הניצחון אינו בכוחו בלבד. עליו לשאת עיניו לשמים ולבקש סיעתא דשמיא. כאשר האדם עושה את שלו, הקב"ה מוסיף עליו כוחות שלא העלה על דעתו, מזמן לו שליחים, מאיר לו את הדרך ומוליכו אל הניצחון.

לפני כשנתיים, בחסדי שמים, זכה ערוץ 2000 להוציא לאור מגזין תורני. בתחילה תהיתי בליבי: האם יש צורך בעוד עלון, בשעה שמדפי בתי הכנסת מלאים בחוברות ובגיליונות? אך בתוך זמן קצר התברר עד כמה נשמות ישראל צמאות לדבר ה', אלפי תגובות הגיעו מכל רחבי הארץ. אנשים סיפרו כיצד המאמרים מלווים את שולחן השבת, מעוררים שיח בבית, מעניקים רעיון לדרשה, מחזקים באמונה ומעוררים לתשובה.

כשאותו בחור, עמו פתחתי טור זה, סיים לדבר, לא הצלחתי לעצור את הדמעות. הודיתי לקדוש ברוך הוא על הזכות להיות שליח קטן להעביר את דברו, ולראות כיצד מילה אחת של תורה מסוגלת להציל עולם ומלואו. זוהי שליחותו של כל דבר תורה, לא רק להעשיר את הידיעה, אלא לגעת בלב, להצית תקווה ולהעניק כוח לעמוד במלחמת היצר. תפילתי מעומק הלב היא שהקב"ה ימשיך להעניק לנו סיעתא דשמיא להפיץ את אור התורה, בין באמצעות מגזין 2000, בין באמצעות שיעורי תורה, חוגי בית או כל דרך אחרת. יהי רצון שכל קורא יזכה להכיר את אויבו, להתחמש בכלי התורה והאמונה, ולעמוד בגבורה במערכות חיון, עד שנזכה כולנו לקדש שם שמים, להרבות אור בישראל ולראות את דבר ה' מתגדל ומתקדש בלבבות עמך בית ישראל.

ארסנל אמצעי הלחימה הרוחניים של ארגון 2000

זה המיקרופון של המשיח

רבי אלעזר אבוחצירא נולד בד' לחודש אב תש"ח בעיר ריסאני שבמרוקו. אביו היה הגאון הקדוש רבי מאיר אבוחצירא, ה"בבא מאיר", בנו של רבי ישראל אבוחצירא, ה"בבא סאלי". בצעירותו עלה לארץ ישראל והנה בתלמודו בשקידה עצומה בישיבת "פורת יוסף" בירושלים. ברבות השנים נודע כעילוי מופלג ה ש ו ל ט

זמן קריאה: 1 דק

רבי אלעזר אבוחצירא זצוק"ל

במכמני התורה בנגלה ובנסתר. לאחר נישואיו קבע את מושבו בעיר באר שבע והקים בה חצר מפוארת של תורה וחסד. רבי אלעזר נהג בקדושה ובפרישות יוצאת דופן, כשהוא מסתגר בביתו תוך הקפדה על שמירת העיניים. ממקום מושבו קיבל רבבות יהודים מכל שדרות העם לעצה, ברכה וישועה. תחת הנהגתו הפכה החצר

למוקד מרכזי של תפילה, פסיקת הלכה וגמילות חסדים. רבי אלעזר נודע כגאון וקדוש בעל רוח הקודש, אשר הקדיש את חייו לקירוב רחוקים ולביצור חומות היהדות. הצדיק זיע"א גילה עניין רב בהפצת מעיינות התורה חוצה, והיה מתומכיו ומעודדי המרכזיים של ערוץ 2000, שלימים הפך למעצמה עולמית של זיכוי הרבים. רבי אלעזר העניק לרבנים המייסדים הדרכה והכוונה צמודה, עמד לימינם בביסוס מפעל זיכוי הרבים, ואף התבטא בעבר בנבואה ובברכה: **"המשיח ישר מהמיקרופון של 2000"**.

בז"ך תמוז שנת תשע"א נרצח בידי בן בליעל בעת שקיבל קהל, ועלה בסערה השמימה בקדושה ובטהרה. הסתלקותו הטראגית זעזעה את העולם היהודי כולו, ומנוחתו כבוד בבית העלמין בהר הזיתים בירושלים.

כוחה של מילה | הרב שמואל ממן - מרבי 2000

מה שמותו בני ברק נשאו בני ברק!

שמעון, תושב בני ברק, נחשף ל"סקופ" לוהט בבית הכנסת השכונתי: העסק של אברהם עומד לפני פשיטת רגל. השמועה נאמרה בפני שלושה אנשים, ושמעון רשם לעצמו בראש: 'זהו, זה כבר יצא החוצה, זה "אפי תלתא", מותר לי לספר'. עוד באותו הערב נסע שמעון לחתונה בירושלים. כשהתיישב ליד הדודים, לא יכול היה להתאפק: "שמעתם? אברהם מבני ברק גמור!". שמעון היה בטוח שאין כאן לשון הרע, שהרי בבני ברק כבר יודעים, אז מה הבעיה?

זמן קריאה: 1 דק

שאלה: האם היתר "אפי תלתא" שקיים בעיר אחת מועיל גם כשמעבירים את השמועה לעיר אחרת?

תשובה: ההיתר מובל אך ורק לעיר שבה נאמרו הדברים. ייתכן שבבני ברק הדבר נודע, אך בירושלים אברהם עדיין נחשב לאדם אמיד. בהעברת השמועה לעיר אחרת, שמעון גילה את הרכילות במקום שבו היא לא הייתה קיימת.

הלכה: ההיתר של "אפי תלתא" - זהו דווקא באותה העיר, אבל לספר זאת בעיר אחרת - אסור. ואפשר שגם בעיר גדולה - אסור. (ח"כ כלל ב' אות ו').

להתיעצות עם הרב בהלכות לשון הרע חייגו 03-613-2000 שלוחה 10 | השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 13:00

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין וצ' ארורין.

כשמלאך המוות התחכם עם שלמה המלך

מה עשה המלך שלמה שהיה שולט על העליונים ועל התחתונים? מסר אותם לשדים, ואמר להם שייקחו את שניהם לעיר 'לז' שבה מלאך המוות לא שולט מכיון שלא מדברים שם שקר ולכן כולם מאריכים

בה ימים. מיד כשהגיעו לשערי העיר, מטרים ספורים לפני שנכנסו, הם מתו. למחרת, פגש שלמה המלך את מלאך המוות כשהוא שמח ושאל אותו על כך. ענה לו: 'אתה עזרת לי. כי הגזירה הייתה שהם ימותו דווקא בפתח העיר לז, ואיך אני אביא אותם לשם? לכן הייתי עצוב. והנה, אתה חשבת להציל אותם, אבל הבאת אותם למקום שאני חיכיתי להם

שם כדי להמיתם'. מיד אמר שלמה המלך: רגליו של אדם ערבות לו, במקום שצריך למות לשם הוא הולך. אדם לא יכול לברוח מה. 'אנה מפניך אברח - אם אסק שמיים שם אתה ואציעה שאול הנך'.

הגמרא אומרת: "אמר רבי יוחנן רגליו דבר נש הינו ערבין ליה" - הרגליים של הבגאדם הם ערבות לו שיוכיחו אותו למקום שנגזר עליו למות. הן מוליכות אותו! כי אדם חושב, ומפחד.

זמן קריאה: 1 דק

אדם צריך לבטוח בה', איפה שהוא נמצא, להאמין בה' שהוא משגיח. אם תלך שמה אז שמה ה' נמצא יותר מאשר פה? רק תהיה במקום שאין בו חטאים כמובן. במקום שיש חטאים, בפרט אם יש פריצות זה מקום מסוכן. אבל אם אין חטאים, בכל מקום ה' נמצא איתך, ה' שומרך, ה' צלך על ידי מינך.

הגמרא מספרת על שני אנשים שהיו סופרים של שלמה המלך. יום אחד ראה שלמה המלך את מלאך המוות שהוא עצוב. שאל אותו 'מפני מה אתה עצוב?', אמר לו 'בגלל שעליו להמית את שני הסופרים שלך, לכן אני עצוב'.

המוח היהודי

החלוצים של עלוני השבת

במשך דורות, חזויית השבת בבית הכנסת ובבית התבססה על ספרי קודש עניינים או על דרשות של רבני הקהילות. הציבור נשקף לתוכן תורני נעים, קצר וממוקד, שייחבר בין פרשת השבוע לאתגרי היום יום ויעשר את שיחות שולחן השבת המשפחתי. כך נולדה בתחילת שנות ה'80 יוזמה חדשה: עלון תורני לשבת. חלוצי התחום - בראשם העלונים המיתולוגיים "שבת בשבתו" של מכן צומת, "תפארת רפאל" בראשות הרב שלמה זביחי שליט"א רב יהדות משהו בארץ ובעולם, שהוביל את העלונים בציבור הספרדי, ו"שיחת השבוע" של צעירי חב"ד - זיהו את הצימאון הציבורי והבינו שניתן להפיץ תורה בצורה מודרנית, מזוקקת ומאירת עיניים. הפיצוח היה פשוט וגאוני: הדפסת דף מקופל או חוברת זעירה, שבמרכזה דברי תורה קצרים, הלכות מעשיות, סיפור חינוכי ומאמרי עמדה - המופצים בחינם בבתי הכנסת בערב שבת. העלונים הפכו את זמן ההמתנה בין התפילות, את רגעי המנוחה ואת ארוחת השבת לחזויית לימוד. מה שהתחיל כיוזמה של בודדים הפך לתעשיית תוכן ענפה שאי אפשר בלעדיה היום, ואשר מודפסת מדי שבוע במיליוני עותקים של מאות עלונים שונים. העלונים הללו מחולקים כיום באפלי בתי הכנסת והקהילות היהודיות בארץ ובעולם.

2000 זה רק התחלה!

"הטוב ביותר אצלך בסלון". תחת הכותרת 'הפשוטה' הזו אני מסכם מאות חוגי בית בכל רחבי הארץ רק בחצי השנה האחרונה!

את ארגון 2000 אני מכיר עוד מימים של 'כל ההתחלות קשות' בעת הקמתו. אך חלפו מאז שנות דור וגם העם השתנה מקצה אל קצה בקצב מהיר. הלב של עם ישראל בוער. עם ישראל חי ומשווע לרגע של אמת. לשמוע את האמת הטהורה, הנקייה והברורה.

ערוצי התוכן של 2000 הלכו והשתדרגו עם הזמן, ובעקבותיהם גם היומון האישי שלי. "הרב, רק עוד שלושה שיעורים השבוע..." מתחנן מנהל מערך חוגי הבית בארגון, ומותיר אותי עומד נדהם מול השטף האדיר הזה של אלפי יהודים המבקשים להתקרב ולהתחבר בזכות מסירות נפש שהביאה לכלל ישראל אלפים רבים של נשמות טהורות שחזרו הביתה.

זה כבר לא 'ערוץ', זו תעשייה! תעשייה של קירוב, תעשייה של קדושה, של קידוש השם וזיכוי הרבים! הביטוי 'ערוץ' מסמל התחלה והטייה של נחל הזרם ומתפצל לערוץ צדדי, אבל עכשיו הערוץ הפך לזרם אדיר ולנהר שאינו פוסק. ארגון 2000, המוסר נפש למען עם ישראל ומזנק אלפיים צעדים קדימה מנקודת המוצא ועד נקודת החיבור של כל אחד ואחד מישראל.

המהפכה כבר בעיצומה, אבל אם תרצו, אם תתנו להם יד, זו תהיה רק תחילת המהפכה.

שטף אדיר של אלפי

יהודים המבקשים

להתחבר

"מחברים את עם ישראל" על פי חז"ל

פגומה או חסרה, ספר התורה כולו פסול. באופן זהה, אם יהודי אחד חסר או פגום, עם ישראל כולו אינו שלם.

ברוח הדברים, "ישראל" בנימטריה 541, מספר שאינו מתחלק בשווה באף מספר אחר. כי הרי "הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב". עם ישראל הוא עם אחד ומיוחד. עם השקת המיתוג החדש, הסלוגן "מחברים את עם ישראל" משקף באמת את המציאות הפלאית של המפעל העצום הזה.

כמי שזוכה לקחת חלק פעיל ולפעול בתוך השטח, בחוגי הבית, בכנסים המעוררים ובעיקר בקבלת הקהל, אני פוגש את ה"חיבור" הזה פנים אל פנים. בכל מפגש מחדש, הלב מתרחב. אני רואה ושומע אנשים מכל גווי הקשת שמגיעים כדי להודות, לשבח ולספר על השינוי המטלטל שעברו הם ומשפחתם בעקבות החשיפה לתכנים המאירים והמחברים של הארגון. בתים שנבנו מחדש, הורים וילדים שהתקרבו, ובעיקר, נשמות שמצאו את הדרך הביתה.

מפעל הקירוב "2000" לא רק מייצר תוכן, הוא יוצר את הצינור שמחבר את כולנו ישר אל הא-ל, ובמקביל אותו, אחד אל השני. אשרינו שזכינו להיות חלק מהדבר העצום הזה, ויהי רצון שהפעילות המבורכת על מחלקותיה הרבות תמשיך לפתוח את הלבבות, להפיל את החומות, ולחבר את עם ישראל כולו לאבינו שבשמים.

לאחר נצחוננו של יעקב אבינו במאבקו עם המלאך הוא קיבל את השם ישראל, במשמעות: "כי שרית עם אלוקים ועם אנשים ותוכל". שם שמסמל עוצמה, שררה ועמידה איתנה מול אתגרים פנים אל פנים.

לאורך כל ההיסטוריה נאלץ עם ישראל להיאבק על קיומו ואמונתו מול אימפריות, עמים ותרבויות. לא בכדי נבחר "ישראל" לשם האומה, כי הוא טומן בחובו את ה-DNA שלה: לשרוד מאבקים קשים ולצאת מהם מנצח בזכות החיבור הישיר ל-קל.

ואם בחיבור אנו עוסקים, נפלא להיווכח כי בשם ישראל רמוזים כל מייסדי האומה, אבותינו ואמותינו הקדושים: י-י-צחק יעקב, ש-שרה, ר-רבקה רחל, א-אברהם, ל-לאה.

ספרי החסידות מגלים כי המילה ישראל היא ראשי תיבות של המשפט: יש שישים ריבוא אותיות לתורה. הסוד הרוחני: "שישים ריבוא" הם מספר הנשמות הכללי של בני ישראל שיצאו ממצרים - 600,000. הסוד מלמד שלכל יהודי יש אות משלו בספר התורה. אם אות אחת בתורה

הצינור
שמחבר
מאות
אלפי
נשמות
לבורא
עולם!

"הרופאים כבר הודיעו שנותר לה זמן קצר לחיות"

תורה ולהוסיף בקיום המצוות. זה רק סיפור אחד מתוך רבים שחוויו באותו מסע. ביניהם, אישה שזכתה לילדים אחרי עשור של ציפייה ויהודי שקיבל החלטה לעזוב את הגויה עמה חשב להתחתן כדי לזכות להקים בית יהודי.

כששאלים אותי על השליחות של ארגון 2000, אני נזכר במסע שהוא ומבין שגם חציית יבשות היא לא מכשול כאשר המטרה היא לחזק יהודים, להאיר נשמות ולהוסיף אמונה בעולם.

ועל כך שקבלה טובה יכולה לפתוח שערים. מתוך כאבם הגדול הם קיבלו על עצמם להתחזק בשמירת שבת ובקיום מצוות. כשהגענו לבית החולים עטינו מסכות, עברנו במסדרונות השקטים ונעצרנו בפתח חדרה. האם שכבה בחוסר אונים מחוברת למכשירים מצפצפים. הרב נשא תפילה דקות אחדות, כאשר אל מול עיניו התרחש הבלתי יאומן - האם פתחה את עיניה.

האב והבן פרצו בבכי ובהתרגשות גדולה. הנה, לאחר ימים ארוכים של חוסר ודאות, הם זוכים לקבל ממנה סימן חיים בניגוד לכל התחזיות. מצבה של האם עדיין זקוק לרחמי שמיים, אך המשפחה התחזקה מאוד, מרבה להשתתף בשיעורי

לאחר שיעור שהתקיים בלוס אנג'לס כחלק ממסע לחיזוק יהודי הגולה, בזמן שהקהל מצטופף ליד הרב לברכה ולעצה טובה, ניגשו אלי אב ובנו בעיניים דומעות, וסיפרו: "הבן הצעיר במשפחה נפטר בטררגדיה קשה, ובעקבות כך האם עברה אירוע מוחי והיא שוכבת מזה ימים ארוכים בבית החולים כשהיא מורדמת ומונשמת. הרופאים כבר הודיעו למשפחה שמצבה ברי רע ושעל פי ההערכות נותר לה זמן קצר לחיות".

הם ביקשו שהרב יגיע לבית החולים להתפלל עליה ליד מיטתה. הרב נענה לבקשתם, ועם סיום קבלת הקהל יצאנו היישר לבית החולים. בדרך הרב חיזק את האב ובנו, דיבר איתם על כוח האמונה

מיליוני
צעירים
שצמאים
לתוכן של
2000

מתחברים

איתמר צור - משפיען מצוות 2000

כשבורא עולם עשה לי הטבת חלום

בדעתי. לבסוף הוא הבין וניתק את השיחה.

במהלך השנים שעברו זכיתי ב"ה ללמוד, לחקור ולהתחבר עוד יותר לשורשים, לתורה, לנשמה הקדושה, ואז לפתע זה קרה: משום מקום, ובסייעתא דשמיא אדירה, נפתחה לי דלת ממקום לא צפוי: מנהל ארגון 2000 נחשף לדברים שכתבתי לעצמי במסגרת תהליך ההתחזקות שלי - מה שהוביל לסדרת רשת חדשה על יסודות האמונה.

בחסדי ה' הסדרה הזו חזקה רבים מעם ישראל ובהמשך פתחה עוד המון דלתות לזיכוי הרבים. תוך כדי העשייה שהפכה לדבר שבשגרה מצאתי את עצמי חוזר כמה שנים לאחור, אל אותה התבודדות על הגג. התרגשתי כל כך. זה היה נראה אז שוויתרתי על החלום לכבוד בורא עולם אבל האמת היא שהוא לא נשאר חייב. לא ויתרתי על כלום. אדרבה, היום אני חי את החלום שלי בעוצמה אדירה וזוכה לנתב את הכוחות שקיבלתי במתנה להפצת אור בקדושה ובטהרה. זה לא סתם מימוש החלום, זו הטבת חלום במובן הכי פשוט של המושג. ומכאן, ממני אליכם, כל כך חשוב שנזכור ונדע: כל יהודי הוא נשמה מיוחדת ואדירה.

בכולנו יש כוחות, כשרונות, עוצמה וחלומות. אבא שבשמיים נתן לנו אותם בחסד חנים ובאהבה.

יהי רצון שנזכה למצוא את הדרך להשתמש בכל אותם כלים כדי להאיר את העולם ולחבר את עם ישראל בקדושה ובטהרה.

זו הייתה החלטה גורלית של רגע ששינתה את מסלול חיי מקצה לקצה.

בעיצומו של תהליך מיון לתוכנית ריאליטי מוכרת ובתקופה בה הסוכן שלי שלח אלי המון אודישנים ודיבר איתי על כך שבונים לי עתיד מזהיר, מצאתי את עצמי לפתע עמוק בתוך קונפליקט פנימי.

מצד אחד, החלום שהנה אוטוטו מתחיל לקום עור וגידים. מצד שני, הנשמה שקוראת לי וזועקת, דורשת, מתחננת: "לך עם האמת שלך!"

ואז זה קרה... בצעד אמיתי, בעודי מתבודד ברומי של גג, הבטתי לשמים והחלטתי: "אבא אני בוחר בך!". למחרת, עם שחר של יום חדש, בלי להתלבט או להסס, התקשרתי לסוכן שלי והודעתי לו בביתחון גמור: "תבטל הכל". את ההלם היה ניתן לחוש גם מבעד לאפרנסת. הוא סירב לקבל זאת, אבל אני הייתי נחרץ

זמן קריאה: 1 דק'

בגובה העיניים

דולב דוידוביץ - משפיען מצוות 2000

הקדוש ברוך הוא לא מעוניין ברובוטים

דורשים גורם, דורשים מסובב, דורשים אלוקים. עם זאת, הקב"ה לא מעוניין ברובוטים טכנוקרטיים, ולכן ממשיכה התורה ומצווה: "והשבות אל לבבך", קח את הידיעה ותשיב אותה אל הלב. תהיה 'נאמן' לה!

מוטי מעשן כרוני. ירון נגמל לפני שנתיים. מה ההבדל ביניהם? ברובד הידיעה ברור שהם זהים. גם מוטי מבין ויודע שהעישון מזיק. ההבדל הוא, שירון, לא רק "יודע" שעישון מזיק, אלא גם 'מאמין' בכך. הוא נאמן לידיעה, מבטא אותה ומוכן לחיות על פיה.

זוהי חברים תמצית מצוות האמונה. אנו מצווים לדעת שיש מנהיג לבירה, שיש אלוקים גדול ואוהב שמשגיח ומצפה לנו. אך לא מספיקה הידיעה. צריכים אנו להכריז 'נאמנות' לידיעה זו, ולבטא נכונות לחיות על פיה.

"סליחה, האוטובוס חלף?" - "עדיין לא, גם אני מחכה..." - "ותגיד, הוא בטוח יגיע?"

- "לא יודע, אבל מאמין שכן" ועד שהאוטובוס יגיע, כדאי לעשות סדר במונחים.

בסלנג הישראלי המילה 'אמונה' הפכה לתחליף או מילה נרדפת ל'ניחוש', אך ביהדות 'אמונה' היא המדרגה הבאה אחרי הידיעה.

ואסביר. התורה מצווה: "יודעת היום והשבות אל לבבך". קודם "יודעת" ורק אחר כך "והשבות אל לבבך", כלומר, תהיה נאמן לידיעה. אם אתה לא 'יודע' אינך יכול 'להאמין'.

בירור עניין זה אינו סתם קטנוניות לשונית של מורה לדקדוק, אלא דיוק קריטי ובעל השפעה על אחד מעמודי התווך של תורת ישראל - מצוות האמונה.

'אמונה', חברים, לא רק שאינה תחליף זול ל'ידיעה' אלא לא תיתכן במקומה. תחילה מצווים אנו ב'יודעת', רגע, אבל מתי? "היום". קלי-קלות, כל בר דעת מבין שעולם כל כך מורכב עם חוקי טבע כל כך מדויקים

זמן קריאה: 1 דק'

לע מה שתשיב

חנוך לנער | הרב דניאל אוהיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבי 2000

"עשינו טעות שקיבלנו אותך לבית הספר"

זמן קריאה: 1.5 דק'

הקב"ה נתן לאדם מתנה נפלאה והיא כח הדיבור. מחובתנו לדעת להשתמש במרגלית הזו בדרך הנכונה.

לא אחת אנו עדים לנזק אדיר בגלל משפט אחד שנאמר בכעס, ובלא-מעט משפחות נתפרדה החבילה בגלל מילים שנורו כחץ לתוך הנשמה, כי יש מילים שגם אלף סליחות ובקשות מחילה לא ימחקו אותן.

מעל הכל נדרשת זהירות מיוחדת בכל הקשור לתיוקות של בית רבן, כאשר יוצאות מחלל הפה מילים שהיה מן הראוי שלא ייאמרו.

וכבר המשנה במסכת אבות מלמדת אותנו: "הלל אומר: אל תאמר דבר שאי אפשר לשמוע... ולא הקפדן מלמד..."

ברצוני להציג בפניכם מאמר נפלא בעניין זה שכתב הרב יואב אקריש: בכל סיום שנת לימודים, כשהתלמידים חוגגים את היציאה לחופש, אני חוזר במחשבותי אל אותו יום בכיתה ו'. לא הייתי מתלמידה המצטיינים של המערכת, בלשון המעטה. בין כותלי הכיתה לא מצאתי את עצמי, והמגרש היה

מבצרי. הנזיפות מצד המורים היו תדירות ועל בסיס קבוע. התרגלתי לכשלונות קטנים וגדולים, ולמחשבה ש'זהו, זה אני, וככה מן הסתם אני אשאר'.

ואז נכנס לכיתה סגן המנהל, האיש שהטיל אימה על תלמידי בית הספר, יותר מן המנהל עצמו. כשהוא רק עבר ליד הפתח, אפשר היה לחתוך את המתח בסכין. דממה מוחלטת הייתה משתררת והלבבות היו מחסירים פעימה. הוא עבר על גיליונות הציונים אחד-אחד. כשהגיע לשמי, הרים לעברי עיניים ונקדות. הוא הביט בי ובדף שמולו לסירוגין, והכריז בקול חד שפילח את ליבי: "יואב, מה יהיה איתך? עשינו טעות שקיבלנו אותך לבית הספר".

את ההמשך שכחתי. את המשפט הזה - לעולם לא אשכח. הסיבה לכך שהוא נחרט בי כל כך עמוק היא בגלל שהסכמתי איתו; גם אני שאלתי את עצמי איך בכלל קיבלו אותי.

וכאן טמונה הסכנה הגדולה ביותר בחייו של ילד: הרגע שבו הוא מתחיל להאמין למשפט שמפיל אותו. משפט מעין זה מהדהד בזכרונו של הילד לשנים רבות והוא מפסיק להאמין ביכולתו. הוא מאמץ

משפט כזה כאמת מוחלטת.

באיזו זכות

המלמד חורץ את גורלו של התלמיד וקובע נחרצות: 'הוא לא יכול'. 'הוא לא מסוגל'.

רבים מגדולי ישראל העידו על עצמם שבצעירותם היו הם דלי כשרונות.

הרב וואזנר זצ"ל, למשל, נבחן בישיבת חכמי לובלין ולא עבר את הבחינה. רק בזכות כח הרצון של הנער הצעיר ולאחר שראש הישיבה מהר"ם שפירא ראה אותו שוקד על הנמרא בזמן שהמתין בתחנת הרכבת לחזור לביתו, הוא קיבל אותו לישיבתו. ההמשך ידוע - זכינו לפוסק הדור שהאיר את העולם עם חיבורו 'שבט הלוי'.

ומי יודע כמה גדולי עולם איבדו בגלל חוסר אמונה ביכולתו של התלמיד...?

השירות הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00.

ניתן להזמין את הרב לחגוג ללא עלות. חייגו 073-321-2992

"השיר שלך ריגש אותי, אבל..."

זמן קריאה: 1 דק'

אם היו אומרים לי לפני שנה שאשב בכל שבוע מול דף ריק בניסיון למצוא בתוך פרשת השבוע מסר שיידבר גם אל החיים שלנו כאן ועכשיו - כנראה שהייתי מחייך. אולי מנחך. אני רגיל לכתוב ולהקליט שירים, להעביר מסר דרך מנגינה, דרך קול, באמצעות במה. אבל לפני שנה, כאמור, יצאתי למסע קצת אחר. מסע של מילים. על דף ריק. מתוך פרשת השבוע. האמת? לא תיארתי לעצמי כמה מהר תחלוף שנה. פתאום אני מסתכל אחורה ורואה עשרות טורים. כל אחד מהם נכתב בזמן אחר, מתוך מקום אחר, אבל לכולם היה מכה משותפת אחד, הרצון לעצור לכמה דקות מהמרוץ של החיים, ולתת לפרשת השבוע מקום גם מחוץ לכריכת הספר וכותלי בית הכנסת. מה שהכי ריגש אותי לאורך השנה היו דווקא התגובות שלכם. פגשתי אתכם בהופעות. באתם אלי ופירגנתם: "אנחנו מחכים לטור של שבת". היו גם שסיפרו לי שהם קוראים את הטור עם הילדים סביב שולחן השבת. והיו אפילו שאמרו לי: "השיר שלך ריגש אותי, אבל דווקא הטור השבועי גרם לי לחשוב..." אני מודה שלא ציפיתי לזה. הבנתי שלפעמים גם בלי מנגינה, מילים יכולות לשיר. יש להן דרך מיוחדת להיכנס ללב, לעצור אדם באמצע המרוץ, ולתת לו מחשבה אחת טובה לקחת איתו הלאה. בעזרת ה', נמשיך יחד גם בשנה הקרובה - עם שירים חדשים, פרשות חדשות, ועם עוד הרבה רגעים קטנים שבהם נמצא חיבור לכל אחד מישראל ונגלה מחדש כמה אור אפשר למצוא במילים העתיקות, הקדושות והטהורות של התורה. שלכם באהבה, חיים ישראל

עשרות טורים. אלפי מילים.

מטרה אחת!

"נדהמתי מכמות התגובות שמגיעות אלי"

זמן קריאה: 1 דק'

זוכרים את הכתבה שהתפרסמה במדור זה בעבר, על הברד שלא מצליח לקפוא בגלל אחוזי הסוכר הגבוהים שיש בו? כי אני לא יכול לשכוח. הסברתי אז שהסוכר מתפרק והופך להיות אלקהול. כלומר, לא בדיוק אלקהול אבל כן חומר כימי מסוים שמונע ממנו לתסוס. עוד הסברתי ב'מאמר הברד', שזה לא שאם נשתה סוכר אז נהפוך להיות שיכורים, אבל אם רק נזקק אותו נקבל משקה חריף, בדיוק כמו וודקה. ומאידך הסוכר הזה מופק? תבחרו: תפוחי אדמה, תירס, חיטה, חלב, ועוד. עכשיו כבר נזכרתם?

אז אגלה לכם משהו: מרגע שהטור הזה התפרסם, לא הפסקתי לקבל פניות בעניינו. הייתי בהלם מוחלט מכמות הפניות - מה שלימד אותי על כמות הקוראים.

"מאיזה כוס מתחילים להרגיש שיכורים?", "מה הדין באלקהול שהופק קצתו מחלב וקצתו מבשר?"... מזהים לאיזה כיוון אנשים לקחו את הדברים... ומה שבאמת מרתק זה שפנו אלי מחברות ייצור שלקחו את הרעיון קדימה ופנו אליי שאסיע להם להוציא משקה אלקהול חדש...

את גודל הזכות שנפלה בחלקי לכתוב מאמרים העוסקים בנושאי כשרות שיהיו מפורסמים במגזין הקדוש מדי שבוע הצלחתי להפנים ולהבין מהר מאוד. משוב כמו על הטורים במגזין 'מאירים את השבת' מעולם לא חוויתי. מנער ועד זקן, ואפילו טף, מעמך ישראל שבשדות ובני התורה שבבתי המדרשות, ניגשים שבוע אחר שבוע לדלות מידע נוסף על מה שכתבתי או לשאול משהו שבער להם במשך השבוע והם רק חיכו להזדמנות לפגוש אותי. אין לי אלא לייחל ולהתפלל שהזכות הגדולה הזאת תימשך ותגדל ותתפשט ויפוצו מעיינות הארגון בכלל והמגזין בפרט בכל קצווי תבל. אמן.

מבול של תגובות על טור אחד במגזין!

עידן משולם - מנהל מחלקת הדיגיטל

האנשים שמאחורי המספרים!

זמן קריאה: 1 דק'

ברגעים כאלה אני מבין שאנחנו לא רק מפיצים סרטונים. אנחנו זוכים להיות שליחים. מאחורי כל צפייה מסתתר סיפור חדש, משפחה חדשה, חיבורים חדשים. רוצים הוכחה? אני בעצמי! שלוש מאות תשעים ושש מיליון צפיות! שלוש מאות תשעים וששה מיליון חיבורים! זו האחריות שלנו, וזו גם הזכות הגדולה שלנו. לקום כל בוקר ולעשות את מה שאנחנו אוהבים מתוך אמונה שלפעמים סרטון אחד, ברגע אחד, יכול לשנות חיים שלמים.

דקות בודדות של תוכן יהודי שחדרו לי ישר ללב. מאותו רגע התחיל אצלי מסע של התחזקות, מסע שהוביל אותי לחזרה בתשובה ולבניית חיים של תורה ומצוות.

כשאני רואה את המספרים האדירים האלה, אני לא רואה סטטיסטיקה. אני רואה נשמות. אני נזכר בנער אחד שלא היה שומר תורה ומצוות, שצפה בסרטון על שמירת שבת. הסרטון הקצר הזה שינה את חייו, ולאחר מכן גם בני משפחתו קיבלו על עצמם לשמור שבת. בית שלם השתנה בזכות כמה דקות של צפייה.

לא, זה לא מספר הזכייה בלוטו האמריקאי. זה מספר הצפייות שאליו הגיעו תכני הדיגיטל של 2000 בשנה האחרונה. שלוש מאות תשעים וששה מיליון! עם המספר הזה אני הולך לישון כל לילה. עם המספר הזה אני קם כל בוקר. אבל האמת היא שאני לא חושב על המספר עצמו. אני חושב על האנשים שמסתתרים מאחוריו. אני רוצה לגלות לכם סוד קטן. גם אני, כבחור צעיר, נתקלתי במקרה בסרטון פשוט ברשת.

שלוש מאות תשעים ושש מיליון צפיות לדיגיטל של 2000!

תמונה אחת שווה 2000

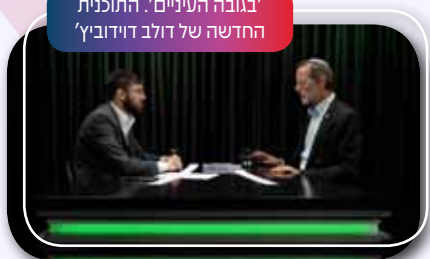
מ'תחברים'. התוכנית החדשה של איתמר צור

המקובל הרב יוסף ביטון שליט"א במסע חיזוק באמריקה

רבי הארגון בעצה וברכה במעונו של הגה"צ ר' מרדכי שמואל אדלשטיין שליט"א

'בגובה העיניים'. התוכנית החדשה של דולב דוידוביץ'

רבי הארגון בעצה וברכה במעונו של מרן הגר"ש שטיינמן שליט"א

הגה"צ חכם נסים בן שמעון שליט"א בהכוונה לרבי הארגון על ענייני השעה

רבי הארגון, הרב יהונתן ענבה מנהל הוועדה הרוחנית והרב יניב עזיז ראש בית ההוראה 'מענה ההלכה העולמי', בהתייעצות במעונו של מרן הגר"ש מחפוד שליט"א

המקובל הצדיק רבי דב קוק שליט"א בחתימת יד קדשו על מכתב ברכה והערכה למנהלי ושותפי הארגון הקדוש

זיכוי רבבות ברחבי הארץ באמצעות הפצת 50 אלף עותקים מהאידרא הקדוש ביום הילולת רשב"י

שורד השבי שגב כלפון בביקור אישי במשרד '2000'

משלחת משרד הדתות בראשות ח"כ הרב מיכאל מלכילאי בביקור עבודה במשרד '2000'

רבי הארגון בשו"ת הלכתי נרחב אצל הפוסק הגאון רבי עמרם פריד שליט"א

"צריך לדחוף את הבעל עם מקל!"

זמן קריאה: 1 דק

בכל פעם מחדש, כשאני עומדת מולכן בערבי התעוררות והפרשות חלה, הלב שלי מתרחב. אני רואה את העיניים הדומעות, את הידיים הנישאות אל השמיים, ואת האמונה היוקדת שבוערת בלב של כל אחת ואחת מכן. הרגעים האלו, בהם שערי שמיים נפתחים לרווחה, הם רגעים של רעש גדול בשמיים – ואני זוכה, פעם אחר פעם, להיות עדה לכוחה העצום של תפילת נשים ושל מצוות הפרשת חלה.

הטלפון לא מפסיק לצלצל עם בשורות שמרעידות את הלב, סיפורי ניסים וישועות שלמעלה מדרך הטבע. זה הכוח העצום של עת רצון.

נשים רבות משתפות אותי בקושי יומיומי: "הרבנית, בעלי לומד תורה כל

היום, קשה לי לבד, אין לי מספיק עזרה בבית..."

כשאני שומעת את הקושי הזה, אני בוחרת לשתף אותן בסיפורים אישיים מבית אבי ואמי – מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל והרבנית מרגלית ע"ה.

אני מספרת להן על האהבה העצומה של אבא לתורתו של אבא ואיך שהיא הגנה על הלימוד שלו במסירות נפש ממש. אבא זצ"ל תמיד היה אומר עליה, בפרפראזה על דברי רבי עקיבא: "שלי ושלכם – שלה הוא!".

אבא היה מתבדח ואומר לנשים בדרשותיו שצריך לדחוף את הבעל עם מקל! להגיד לו: "לך ללמוד! לך ללמוד!". כשהנשים שומעות את הסיפורים הללו, משהו בלב שלהן נפתח ונמס. הן מתמלאות בכוחות חדשים, מתחזקות בהבנת הערך העצום של התורה,

ומקבלות שאיפה אדירה לבנות בית של תורה ויראת שמיים – מתוך רצון וכיסופים שגם הבעלים שלהן יאמרו עליהן בערב שבת, מתוך הערכה כנה: "אשת חיל מי ימצא... שלי ושלכם שלה!". שלום הבית שלהן משתנה מקצה לקצה.

וזה לא מגיע בחלל ריק. לכל השפע הזה יש בית. ובבית הזה יש אנשים מסורים וצדיקים שקמים בבוקר במטרה אחת – לחבר את עם ישראל למקורות. האם זה בכלל פלא שמשמיימים מרעפים עלינו את כל הטוב הזה? בנות יקרות, אל תותירו על הזכות הזו. הכוח שלכן, התפילה שלכן והדמעות שלכן מסוגלים לבקוע רקיעים.

מחשבה עצמית + נחמי בארי

לכתוב בין זרם של טיפות

זמן קריאה: 1 דק

"הגעתי לאפיסת כוחות" – שיתפה אותי קוראת שהרגישה שהיא פשוט מאבדת אחיזה. "פתחתי את המגזין בערב שבת", המשיכה, "והכלים המעשיים שנתת, כמו גם הדרך שבה פירקת את האתגר, פשוט פתחו לי פתח של אור בתוך החושך. פתאום הרגשתי שיש לי מרחב לנשום ויכולת לעשות משהו. הטור שלך הוא העוגן שלי".

כשאני גוללת בתיבת המייל שלי, אני לא רואה רשימת שיחות. אני רואה נשמות. ובשבילי, הסיכום האמיתי של השנה לא נמצא בין הדפים המודפסים של המגזין, הוא נמצא בשורות הנושא של המכתבים שאתן שולחות לי.

באקלים של הארץ שלנו הגשם מוכר לנו רק בחורף, אבל בשבילי, המילים שלכן הן גשם שבועי. הוא מתחיל מיד עם צאת השבת בקצב של רסיסי טל, ובמהלך השבוע הולך ומתגבר למטר של ממש – זרם

תגובות, שאלות וטלפונים שלא מפסיקים להגיע. כותרות ההודעות מספרות את הסיפור של השנה הזו: חלקן כותבות "תודה, קלעת בול!", אחרות מבקשות להתייעץ, ויש כאלו שהנושא שלהן הוא פשוט: "אל תפרסמי את השם שלי, אבל חייבת לשתף..."

מול הסיפורים האלה אני מבינה בכל פעם מחדש את הערך העצום של הבמה הזו. הגיליון שאתן מחזיקות עכשיו ביד הוא לא עוד עלון להעביר איתו את הזמן. המגזין הזה הפך לכוח חי ופועל בתוך הבתים שלנו – שלכן. מרחב שבו מילים מקצועיות הופכות לשינוי אמיתי באווירה ובמציאות של כולנו.

בכל פעם שאני מתיישבת לכתוב, כובד המשקל של התגובות שלכן יושב לי על הכתפיים. זו אחריות עצומה, אבל זו גם הזכות הכי גדולה שיכולתי לבקש: לדעת שחיבור מדויק בין ידע מקצועי, כלים מעשיים ומילים מהלב, יכול לפגוש את הלב שלך, את המשפחה שלך, את האינטימי שבך, ולתת לך בדיוק את הכוח שהיית צריכה באותו רגע. תודה על האמון ועל השותפות במסע. שנזכה להמשיך לקלוט ללב, לדיוק ולצמוח יחד גם בשנה הבאה.

המטבח + מירב מלכה

והשבוע: מתכון מיוחד לחיבור ואחדות

זמן קריאה: 1 דק

פירורים זה טוב או רע? תלוי את מי אנחנו שואלות ומתי.

לפעמים דווקא הפירורים שנוצרים מהביס שלקחנו מהעוגה הם החלק הכי טעים שבה. מי מאיתנו לא מלקטת את הפירורים מהתבנית או השולחן, ולא למטרת ניקיון...

ועדיין, תחושת הסיפוק על העוגה שמצליחה לדבק ולאחד את כל מרכיביה ללא חשש פירורים דומה לתחושה הנפלאה על סיר האורז שיוצא "אחד אחד".

לאחר יותר משנתיים בהן אני זוכה לקחת חלק בזיכוי הרבים העצום של המגזין שבידיכן, עם מתכונים שהאירו והטעימו את שולחן השבת לרבבות מידי חודש, שמחתי לראות את הארגון שהוא הרבה יותר מ'רק ערוץ', ממתג את עצמו מחדש ומדייק ב-4 מילים את העשייה, התחושה והמטרה: "מחברים את עם ישראל". בדיוק כמו שהשם הצנוע "עוגת שוקולד" לא משקף עוגה עם שכבות של קרם אגוזים, ממרח פיסטוק, פטיסייר, ו... שוקולד.

עם רשימת ה"מצרכים" שאפשר לקבל מהמחלקות הרבות בארגון 2000 ו"אופן ההכנה" העוצמתי של רבני ורבניות הארגון, לנו נשאר רק להוסיף כפית נדושה של אחדות ואהבת ישראל.

העשייה האדירה של הארגון הקדוש הזה מזכירה לנו את הסוד שמאחורי המתכון הנפלא שנקרא "עם ישראל": מצד אחד, כמו סיר אורז משובח בו "כל אחד - אחד". מצד שני, כמו עוגה דביקה שכל מרכיביה עומדים איתן בפני כל ביס המאיים לפורר אותה. בברכת "טועמיה - חיים זכו!"

מאירים את השבת לרבבות קוראים מידי חודש

יום של
סיפורים,
ניסים וישועות,
שזוכים לראות
יום-יום

זה לא
עוד מגזין.
זה כח
חי ופועל
בבית שלנו!

הספור של
מרבני 2000

"אני לא מצליח להבין דבר ממה שכתוב..."

סיפורים
עיונים
על
תשובה

מאותו יום לא יותר. בכל ערב היה הולך לשיעורי מוסר, הלכה, גמרא. לפעמים לא הבין, לפעמים התאמץ מאוד, אבל המשיך. "אבא... עוד פעם", היה לוחש. "רק עוד פעם אחת". אחרי כמה שנים של התמדה, זה קרה. יום אחד קרא לו הרב: "אולי תאמר דבר תורה קצר בשבת? חמש דקות". הוא שתק רגע. חמש דקות הרגישו לו כמו חיים שלמים. בלילה כמעט לא ישן.

בשבת עלה לבימה. עמד ושתק רגע. לצידו אותה פרוכת, אותו מקום, אותו עבר. בליבו לחש: 'ריבוננו של עולם, לפני כמה שנים עמדת כאן ולא ידעתי אפילו לפתוח ספר. אם הגעתי עד לכאן, זה רק בזכותך. אל תעזוב אותי גם עכשיו'. והתחיל למסור את דבר התורה שהכין. קולו רעד, אבל ככל שהמשיך לדבר הביטחון חזר אליו. כשסיים, שררה בבית הכנסת דממה של התרגשות. כשירד מהבימה התיישב בשקט. איש לא ראה את הסערה שבתוכו, אבל הוא הרגיש. הוא כבר לא אותו אדם. כי התורה שלו לא התחילה בספרים. היא התחילה בלב שלא ויתר.

השירור הקבוע ביום שישי בשעה 15:00. ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-321-2992

כשהוא התחיל לשמור שבת, כמעט ולא ידע דבר. בכל שבת היה מגיע לבית הכנסת, עומד בפינה עם סידור פתוח ומרגיש זר. כולם דפדפו בביטחון, ידעו בדיוק היכן הם אווזים, ורק הוא היה מנסה לעקוב בשקט. לפעמים מצליח ולפעמים לא. והבושה לשאול הייתה תמידית. ובכל זאת, הוא חזר שוב ושוב. לאט לאט התחיל ללמוד מהקשבה, מהסתכלות, בלי שאף אחד ידע כמה הוא חסר ידיעה, ומהרצון הפשוט להיות קרוב לבורא עולם. אחרי תפילת מנחה של שבת, כשהציבור התפזר לביתו, הוא היה נשאר לבדו בבית הכנסת. השקט הזה נעשה המקום הכי אמיתי שלו. אז היה ניגש לספריה הקדושה. על המדפים עמדו ספרים שלא ידע מאיפה פותחים אותם. הוא פתח ספר. לא הבין. סגר. פתח אחר. שוב לא הבין. שוב סגר. כל עולם התורה נראה סגור בפניו. הוא לחש בליבו: "אני לא מצליח להבין דבר ממה שכתוב..." באותו רגע ניגש אל ארון הקודש. בלי מילים מסודרות, רק לב אחד פשוט. 'ריבוננו של עולם, אני לא יודע כמעט כלום. אני פותח ספר ולא מבין מילה. אבל אני רוצה ללמוד את התורה שלך. תן לי חכמה, תן לי בינה, תן לי דעת. אל תעזוב אותי באמצע הדרך'.

מאירים את הנועורים

העלה עובש? לבריאות!

זה קורה לכולנו: אנחנו פותחים את המקרר, מוציאים את קופסת העגבניות או את פרוסת הלחם שנשכחה מאחור, ומגלים שכבה קטיפתית בגוון ירוק, אפור או לבן. אבל בעיניים רוחניות, נגלה שהעובש הוא לא פחות מציירת מופת אלוקית. בורא עולם הטמיע באוויר שסביבנו מיליוני חלקיקים בלתי נראים שנקראים 'נבגים'. ברגע שהם נוחתים על מצע לח ומזין, כמו הלחם או הפרי שלנו, הם "מתעוררים" לחיים בקצב מסחרר. הנבג הקטן מצמיח רשת של קורים מיקרוסקופיים שנקראים 'תפטיר' - אלו למעשה "זרועות עיכול" שמפרישות אנזימים חזקים שמפרקים את המזון המורכב לחומרים פשוטים, ואז יונקים בחזרה פנימה. מה שאנחנו רואים על פני השטח הוא רק ה"פרחים" של העובש שמייצרים נבגים חדשים. מתחת לפני השטח הקורים כבר חדרו עמוק לתוך המזון. למה עובש טוב לבריאות? ובכן, כי הוא ה"ממחזר" הראשי של הטבע. אם חומרים, פירות שנשרו או בעלי חיים שמתו לא היו מתפרקים, העולם היה מתמלא באשפה אורגנית שהייתה שואבת את כל המינרלים של הקרקע. כשהעובש מפרק את הפסולת, הוא מחזיר את חומרי ההזנה לאדמה, ומאפשר לצמחים חדשים לצמוח. מה רבו מעשיך ה'!

זמן קריאה: 1 דק

מזהים מה מסתתר בתמונה?

נראה אתכם מזהים מה מסתתר בתמונה השמאלית

התשובה לחידה של המגזין הקודם: אבד חסיד מן הארץ

כתבו לנו למייל, ואולי תזכו בפרס! MAG@TV2000.CO.IL

כך תישאר מתוק בסביבה מלוחה

הרב יצחק רבי לאהוב

זמן קריאה: 1.5 דק

לפני שנים הייתי צריך לשהות במקום שבו הסביבה הייתה רחוקה מאוד מהערים שאני מאמין בהם. כולם מסביב דיברו בשפה אחרת, התעסקו בדברים רדודים, והרגשתי איך אני הופך להיות "אחד מהם" רק כדי לא להרגיש חריג. ערב אחד, כשחזרתי הביתה בתחושה של דכדוך, נזכרתי בסיפור על הדג בים שהמים סביבו מלוחים מאוד, אבל הוא עצמו נשאר מתוק. למה? כי הוא חי! החלטתי שגם אני אהיה "דג חי". במקום לנסות להילחם, יצרתי לעצמי "בועה של אור". קבעתי לי זמן קבוע ביום שבו אני לומד משהו שמשמח אותי, ומצאתי חבר אחד בתוך כל הקבוצה הזו שהיה לו לב טוב. פתאום גיליתי שברגע שהחלטתי שאני לא נסחף, לא רק ששמרתי על עצמי, אלא שאפילו החברים מסביב התחילו לכבד את הדרך שלי.

לפעמים אני נמצא בסביבה שלא תמיד מושכת למקומות טובים. אם זה בשכונה, בגינה או אפילו בין חברים. אני מרגיש שהדיבורים והמעשים מסביב עליי ומורידים לי את החשק הרוחני. איך אפשר לשמור על ה'אני' שלי ועל הערכים שלי בתוך מקום כזה?

תשובה:

מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב", שלחו לנו שאלה למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם יחד עם התשובה תפורסם במגזין! (אם תרצו, אפשר בעילום שם כמובן)

האנשים שמאחורי המספרים!

הביתה, עת לחזור!

תמונה מלאה, תמונה מדהימה!

מכירים את התחושה הזו בסוף טיפוס והעפלה לנקודת תצפית?

זכרים את הרגע הזה של קריאת התפעלות מול נוף הנפרש במלוא הדרו לנגד העין? את ה'וואו' הנפלט מול עוצמה והיקף של רכס הרי הצפון ושיפולי הכנרת, מצוקי המדבר הצהבהבים או קו הים? זו היא התחושה המדויקת של הרגע הזה.

"ערוץ 2000", שם אהוב ומוכר לכולנו. ניחוח של עוצמות רוח וגבורה לפעול כמעט ללא

כלים בארץ לא זרועה. ארץ אמרנו? לאווייה רעועה במעמקי הים התכוונו. משם, לפני ל"ב שנים פרצה הרוח היהודית בגבורה כשהיא משמיעה קול טהור של אמונה ויראה, קול שהצית אלפי לבבות, קול שהדהד במדבר והצית עולם שלם של תשובה וקירוב בהיקף בלתי נתפס.

"ערוץ 2000" היה שם הקוד שפרץ את מנעולי הלב, שסחף רבבות לכינוסי תשובה כבירים, למעמדי סליחות, ומשם אל בתי הכנסת ואל דרך חיי הנצח. בנים שבים לאבא, באהבה.

ומאז, הקול הזה לא פסק. מי שהיה ראשון ויצירתי אז, עושה את זה במכפלות של עוצמה גם היום. ממלכה אדירה של שידורים וחדשנות דיגיטלית, יצירתיות קריאטיבית הזוכה למאות אלפי צפיות והאזנות, ומספרי שיא שמציבים אותה בקצה הגבוה של הפסגה.

לשגרה הזו התרגלנו. נוף מרשים של עשייה המזכירה את נתיב הפריצה ההוא... את הערוץ הזורם באפיק שאיש לא שיער ולא חלם לסלול ולעצב קודם.

עולם שלם נרקם כאן. מפעל אדיר של יהדות, של יצירה ובנייה מול צימאון כביר שקשה לבטא במילים. עם ישראל חוזר הביתה. ואת המסע הזה אנו עושים יחד מול רבבות פניות: בחוגי בית ושיעורי הדרכה, הכוונה יהודית ושיבוץ במוסדות חינוך, במענה הלכה דומיננטי ובמערכת הדרכה פרטני, בעמדות תפילין ובמגזין תוכן מדהים, בשיעורי תורה ובמסגרות לימוד. מפעל אדיר של

יצירת זהות יהודית ושייכות, ומערך מענים הבונים עולם יהודי חדש ומלא.

32 שנה זה היה המבט בגובה העיניים. ערוץ שעשה היסטוריה ומהפכה. ערוץ שעושה את זה כיום בקצב הרבה יותר מהיר שלא מותיר רגע פנוי לעצור.

עד שהקשבנו לקולות הרבים של חברים ושותפים שביקשו שוטפס שנייה אל הפסגה, נביט אל התמונה המלאה, ונרכיב את הפסיפס המדהים הזה לתמונה אחת כוללת.

עשינו את זה. אספנו מספר שעות של ישיבת רכזים, היקפי נתונים וסיכום קל. טיפסנו ועלינו, וברגע אחד מדהים נפרשה התמונה המלאה במלוא הדרה לנגד עינינו:

זה כבר מזמן לא ערוץ. זה נחל שוטף ושופף! ארגון אדיר בהיקף מרהיב של עשייה היוצרת תמונה מטורפת של מהפכה יהודית המחברת את

עם ישראל בקשר יהודי מדהים ומבלבל."

שלושים ושתיים שנה בצעדי ענק. כבר מזמן איננו רק 'הפסקול היהודי' הראשון שנוגע בלבבות, אלא ארגון אדיר עם שלל אגפים, זרועות ושלוחות, המאירים את הנשמה של העם הזה, מדברים אל הלב ומעוררים נימים טהורים חבוים.

אנו צועדים יחד איתם את מסלול החיים הטהור והרגיש, חיים שיש בהם נשמה וערך, חיי משפחה וחיי עוצמה, חיים של בחירה יהודית בכל יום מחדש. חיים שיש בהם!

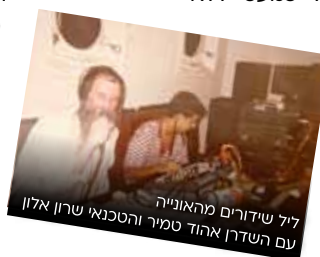
התמונה המדהימה הזו העמידה לנגד עינינו תמונה מלאה, מרגשת עוצמתית בהיקפה:

"ארגון 2000". ככה נראית מהפכה. ככה

מחברים את עם ישראל!

ביצירה של עולם מלא של מענים יהודיים שפשוט לא היו כאן. בבנייה של מסלול חיים יהודי המושיט יד לכל אחד ולכל נשמה, כזה שיועד לא רק לעורר ולגעת בלב, אלא להיות שם כל אורך הדרך. ארגון מפעלים שמצרף אלפי פריטים מרגשים למילה אחת מלאת אחריות של דורות: קירוב.

"ארגון 2000" זו תמונת הקסם. זה קוד הזיהוי של מהפכת הנשמה ששוטפת את ארץ ישראל כולה. עם ישראל שמאחורי טונות של מיסוך

ליל שידורים מהאונייה עם השדרן אהוד טמיר והטכנאי שרון אלון

תקשורתי ומארג של בורות ושנאה, מחובר בלב ובנפש לאבא שבשמים. עם ישראל שמניח תפילין באהבה, מתרגש לשמור שבת, מתאמץ מכל רגע של קודש ומנסה לטפס, להעפיל, להיות מחובר לנשמה היהודית יותר ויותר.

זו התשובה. זו התוצאה למהפך המדהים הזה בו רבים מהצעירים בישראל מגדירים את עצמם כמאמינים ומחברים למסורת, לשמירת השבת, ללבישת ציצית וכיפה, ומעל הכל... נושמים אמונה וחיים קשר עם בורא עולם!

"אלפיים". תקווה מפעימה של מהפכת האלפיים לנגד עינינו. ישראל עם קדושים, קמים, שבים באהבה, מחברים ומתחברים.

את העוצמה של הרגע הזה קשה לתאר במילים.

רגע טהור של עוצמה יהודית מרגשת עד כדי דמעה מטהרת: אשרי העם שככה לו. אשרינו ואשריכם מחוללי המהפכה.

"ארגון 2000". זו התמונה המדהימה של ערב ראש השנה תשפ"ז. "ישמעו רחוקים ויבואו". רק נגענו בלב, רק הארנו את הנשמה, חיברנו את העם הנפלא הזה, והם שבים הביתה באהבה. שבים לאבא.

"ויתנו לך כתר מלוכה!"

מלכות שמים ניכרת באופן שאין לו אח ורע. ארץ ישראל של 2026 נראית מפולגת, משוסעת, קרועה בין אג'נדות פוליטיות, דעות וקטבים.

אבל בלב בוערת אש. רוח טהורה וקדושה מהר סיני, להט של אמונה.

קוראים לזה תשובה. קוראים לזה מסירות נפש. קוראים לזה ארגון 2000 של גיבורי הכוח מזכי הרבים, בוני עולמות, וקבלני החיבור של עם ישראל לאביהם שבשמיים.

הביטו אל הנוף הקסום הזה.

כל זה, בזכותכם!

**מאות הרצאות,
אלפי מניחי תפילין,
רבבות מתחזקים
מידי חודש!**

מאירים את הילדים

ילדי האופים

מאיר גואטה

14

העצה הגאונית שנצחה את השוטרים

ילדים יקרים, הימים היו קשים, ולא היה להם כסף אפילו לאוטובוס. יום אחד הם צעדו ברגל בלי שקל בכיס, ואותו יהודי צדיק אמר בבטחון: "עוד יהיו לנו 10 מכוניות, טלפונים והמון מתנדבים!". והוא צדק, כי היה לו חזון ענק.

מאותו רגע קרו נסים גלויים. הרב אמר לנו לטוס לאנגליה להביא את האניה. אנשים תרמו אפילו תכשיטי זהב, כמו שהיה במשכן, ובתוך דקות נאסף כל הכסף לרכישת אניה. השדורים פתחו את לבם של מאות אלפי יהודים שחזרו בתשובה, ובעקבותיו קמו עוד המון ערצוי קדש בארץ! כיום, ערוץ שקם במסירות נפש אדירה לפתח ולהרחיב את עולם התשובה, ממשיך בשיא הכוח לעשות עוד ועוד נפשות להשם יתברך, להרבות תורה וחסד, ולחבר את עם ישראל לאביהם שבשמים. כיום 2000 זה לא רק ערוץ, אלא ארגון ענק שיש לו גם ערוץ אבן עוד הרבה תחומי עשייה נוספים. כי כאשר היסודות חזקים כמו למשל הצדיק הקדוש רבי אלעזר אבן צירא, זכותו תגן עלינו, שמהתחלה לנה את הערוץ בעצה ובכרחה, לא פלא שיש כזו הצלחה לעשות מהפכה של תשובה בעם ישראל.

ילדים יקרים, גם אנחנו נהיה מאלה שמגדילים כבוד שמים על ידי התנהגות טובה, כיום המצוות בשמחה, והפצת העלון ושאר התכנים שאנחנו רואים ושומעים מארגון 2000.

ניתן להשיג את ספרי הבדירות "כל יום מרים" עם משלוח עד הבית 052-4770297, להאזנה למאות שיעורים לילדים, פרשת שבוע וסיפורי צדיקים חפשי: "מאיר גואטה - מתוקים מדבש" לשיעורים המוקלטים: 073-351-1148

ילדים יקרים, הייתי רוצה לספר לכם איך בכלל הכל התחיל עם ערוץ 2000 עוד הרבה לפני שנולדתם. לא היה אז הרבה שמורי תורה ומצוות בארץ שלנו, אבל היו כאלה שרצו לשנות את זה ולהפוך לכלם שיש ה' בשמים שאוהב אותם ונתן להם תורה ומצוות. אז בואו ותשמעו...

הכל התחיל לפני שנים רבות, כשהייתי צדיק שמע רעיון מדהים: "אם רוצים לשמח את השם ולהחזיר את עם ישראל בתשובה - צריך לעשות את זה דרך התקשורת!". כך אמר הרה"ג שמעון חירארי זצוק"ל. המלים האלו נכנסו לו ישר ללב, והיהודי הצדיק הקים יחד עם כמה חברים טובים, שהיום הם מזכירי הרבים גדולים וצנועים, את הערוץ המיוחד להפצת תורה ואהבה. בהתחלה עלו כל מיני רעיונות, שאמנם היו מאוד טובים אבל גם היו מאוד יקרים ועלו הרבה כסף. היהודים הצדיקים לא ויתרו, ועברו לתכנית ב': להקים תחנת שדור. הם לקחו הלוואות, קנו משדר, והתחילו לשדר תכניות תורניות מהבית של צדיק אחד בשכונת מאה שערים בירושלים.

השדורים היו כל כך מצליחים, עד כדי כך שהם לא מצאו חן בעיני הרבה אנשים שחששו שהשדורים החדשים יחזירו הרבה אנשים בתשובה. השוטרים התחילו לרדף אחריהם ולסגר להם את המשדרים. אבל דווקא מתוך הקשי נולד רעיון גאוני: להביא אנית שדור מיוחדת שתשוט בלב ים, ושם אף שוטר לא יוכל לעצר את התורה!

נצאו 5 ההגדלים

כאשר אדם בא לקים את מצות שלוח הקן, עליו לשלח קדם כל את היונה האמא ורק אז לקחת לעצמו את הביצים או הגוזלים. במעשה זה מלמדת אותנו התורה הקדושה לרחם על חבירות בדיוק כמו שהקדוש ברוך הוא רחום וחנן כלפי כל אחד. ילדים מתוקים, התוכלו לזכות את ההגדלים בין שני החיורים?

יצירות

ילדים יקרים, בשבועות הקרובים נשמח לקבל מכם יצירות ופות עם הלווג החדש שלנו והמשפט: "מתכבדים את עם ישראל". יש לכם רעיון איך להציג את החבור של עם ישראל? הכינו, צלמו, ושלחו לנו ל: MAG@tv2000.co.il כנסו להגרלה הגדולה, ואולי תזכו בפרס.

ילדים יקרים, כל שבוע אנו מציגים יצירה יפה ששלחתם לנו המספרת כמה אתם אוהבים את המגזין. והפעם - היצירה של אבישיג אברקם.

מאתגרים את הנשמה

הזכרונות של המטמון

מאת צבי אריה אדלר
ציור יהודה ישראל

בחסות עיתון קומיקס
קומיקס
072-2550600

הבוקר ונודעו לוקיני באזור זמן
רב למבצע חפשיים עקש ויסודי

פעת אנוחט
מתפרקים בשיטח ולא
משאירים אפילו אבן אחת
במקומה עד שנמצא את
המטמון ואת נושאיו.

עד שהשלימו עם הקבדה
שטרפס חמק מקם.

מס קיו ארבעה
ואני קיימי אחד וככל
זאת התפפרתי עליהם
בנקלות.

ספורי גלי הפסינה ונקרבות שהסעירו את
הפסינה בלה הפכו אט אט לדפון עמום ולספור
אגדה מעשר בדמיונות פיד מדמיון המזרחי

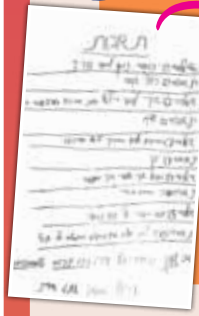
באותו רגע
הסתעפתי על
המפרתים בלי
שום פחד.

את הסיפור המלא ניתן להשיג בתנויות הספרים המובחרות

הזוכה של השבוע

אלה התשובות הנפלאות
והמוקסימות של הילד
החכם והצדיק **יוחנן בן**
מפתח תקוה - והוא גם הזוכה
הגדול של השבוע. מזל טוב יוחנן!

ילדים יקרים, רוצים שגם השם
שלכם יופיע כאן? שלחו לנו את
התשובות שלכם - ואולי תזכו
בפרס!

היכן הסתתרת?

עידן ויוחנן
מחפשים את המטמון
ילדים יקרים, נראה אתכם מגלים היכן
מסתתרים 2 - אוניית השידורים מתקופת
ההקמה 1-2 מגדלי הכשרת היישוב

הדיווחות

אין מבחן
חברתי גדול יותר
מאשר שלושה אנשים
ומגש פיצה אחד...

"-אבא,
אני יכול להביא
עשרה שקלים לאיש עצוב?"
- "ודאיו צדקה היא מצוה
חשובה מאוד".
איפה האיש העצוב?"
- "למטה,
באוטו גלידה..."

- מה הסבה הכי
נפוצה לעורר גבש?
- מגבבות...

השאלות:

- 1 מי לקח עלונים גם לחברים?
- 2 מה שם הרחוב הנראה בציר?
- 3 האם הילדים בדרךם הלוח
מבית הספר או בדרךם חזר?
- 4 האם הילד בעל החלצה החומה
מתגורר באזור?
- 5 איזה יום היום?

בהגשת רינה פליישמן, 6776067@GMAIL.COM

ילדים יקרים,

עליכם לענות על השאלות הבאות!
הצלחתם? איזה יומי! שלחו לנו למיל
את התשובה עם שמכם,
תכנסו להגרלה ואולי תזכו בפרס!

את התשובות יש לשלח אך ורק למיל
MAG@TV2000.CO.IL

התכנית הכי מרתקת
באווירה של חדש אלו!

ילדים צדיקים!
מחזאים, מתחזקים
ומגזיעים מוכנים ליום הדין
עם לירון המספר!

צלצלו, הקשיבו ותהנו:
03-378-2000

חוגי בית והפרשת חלה

קיום מפגשי העצמה ומעמדי
קדושה בבתי ישראל, הרצאות
והדרכות לכל דורש ללא עלות
בכל רחבי הארץ

פורטל טלפוני

מאות אלפי מאזינים סביב השעון
לתוכן תורני-רוחני מעצים ומחזק
מתוך מאגר עצום של שידורים
חיים ומוקלטים ממיטב הרבנים
והמרצים

מענה ההלכה העולמי

בית הוראה וייעוץ בכל חלקי
ההלכה והחיים, בזמניות 24/6
במגוון שפות, באמצעות מערכת
טכנולוגית נגישה וחדשנית

מגזין תורני מפואר

מאירים את השבת ליותר
מ-500,000 קוראים של
מגזין התוכן השבועי המרתק
והמגוון לכל המשפחה

מחברים את עם ישראל

דיגיטל

תוכן עשיר ומרתק המתעדכן
בכל שעה ומציע זווית יהודית
במגוון עצום של סדרות,
ראיונות בלעדיים והפקות
וידאו מקוריות

כולל תורת עמרם

רשת כוללים בכריסה ארצית
לאברכים המנצלים את מעלת
קדושת השבת לעמל התורה
בשקידה

תפילין לכל

חלוקה חינם של ערכות תפילין
לחיילים ועמדות נגישות
ומזמינות בכל רחבי הארץ
להתחברות למסורת ולקיום
מצוות התפילין

ערוץ TV עולמי

שידורים חיים ואקטואליה
למיליוני צופים ברחבי העולם
הנהנים מתוכן יהודי איכותי
באמצעות טכנולוגיה חדשנית
ומתקדמת